

Herku Páter

Redakcia a vydavateľstvo:
Budapešť, VII., Csömöri-ut 123.

Jednotlivé číslo 8 kr.
Vychádza každú nedeľu.

Predplatná cena:
na celý rok 2 zl., na pol roka 1 zl.

Na hodnej zvyške mravovedy na smetisku posbieranej.

G. Ugron: Len na hlavu mu, aby neokrivel.
Hej plehavý! Ďakuj otcu nebeskému, že som ja neni členom snemu.
(Bánffy zradil obsah privátneho listu Blaskovicsa, a preto ho v snemovni prepúšťali.)

Mravy liberálov.

Kde sú mästné hrnce,
Lahko je tam sedieť,
Netreba tam žiadne
Zvláštne kunšty vedieť.

Úradný apparát
A iné prostriedky
Hej nejedneho ver
Do snemu vovliekly.

No ale aj vidieť,
Že len mästný hrniec
Drží po hromade
Mamelukov veniec.

Minister-predseda
Pekné kúsky stvára,
Verejne keď listy
Ludové otvára.

Pochválili zato
Jeho mameluci,
By mu neškodili
Lavičiacki sudci.

Čo neliberálne,
Len prenasledovať
Treba, novinkárov
Súdu predstavovať.

Pri voľbách podplácať,
Vyhrážať sa musí;
Lebo mameluctvo
Ináč sa uduší.

Po voľbách hej treba
Vyšetrovať, čo by
Obrátiť sa mohlo
Protí ludu volby.

A my útlačení
Len vzdycháme smutno
Hej ktože roztrhne
Toto hrozné puto.

OVAD.

Že daktori magnáti píšu do kóšerových novín,
toho príčinu musíme hľadať v pozemkových knihách.

Pod Percelom kláti sa teraz ministerský stolec, a
tak tento pán, aby aspoň dačo dobrého zanechal po
sebe, súdobné pokračované vyšetrovania zariadil proti
predsedovi čacanskej volby.

Ustavíčne spomínajú sa reformy burzy, preto ale
všetko pri starom zostane. No liberalismus nenie vstave
postaviť sa proti kapitálu, lebo však kapitál im dal u
nás snemovú väčšinu.

Fraňo Komlóšsy preto sa vraj nepripojil k ľudovej
strane, pretože táto zle prevádza revisiu.

My ale tej mienky sme, že práve preto by sa k
nej pripojil mal, aby s jehou pomocou ľudová strana
lepšie kráčala k svojemu cieľu.

Oh nie z tejto príčiny sa on odtahuje od ľudovej
strany, ba naopak, preto sa on fahá k liberálom, pone-
váž teraz veľmi vysoko stoja akcie judášov, pekná bu-
dúcnosť čaká na nich. No a veď medzi liberálmi čo
ablegát svedomitý kňaz v terajších pomeroch nachádzať
sa nemôže.

Lud nemusí k sebe prísť, lebo je on i tak pri sebe;
Komlóšsy ale aby do seba vstúpil, už je čas svrcho-
vaný.

Kto podpláca, i sám sa dá podplatiť, povedal jeden
ablegát Bánffymu. Blahoželáme.

V južnej Amerike len pod tou podmienkou chcuť
židia usidlíť sa, jestli im Europa dopraje dakoľko millio-
nov otrokov, nad ktorými by tam panovať mohli.

Poneváž ale toto neobsiahli, hífne a v hromade
vracajú sa nazpät,

Uvedomíte'ov poslal Wlassics do zaladskej stolice.
V rozličných kostoloch naznačili kázeň duchovných.
No pravda sa nelaká ani špehúnov.

Bánffy nepravou cestou obsiahol a do rúk dostal
listy bez toho, že by ich bol patričným odovzdal. Ba
ešte i opovážil sa ich verejne s snemovni vyslancov
proti jednotlivcom použiť.

Srovnáva sa toto so statočnosťou občianskou?!?
Na to nech dajú odpoveď sami liberáli a zednári; my
mlčíme, aby sme tlačovú pravotu nedostali.

Kto by nepoznal už teraz v civilisovanej Europe
pána Komlóšsyho?

No aj piláta poznáme, ale tento by radšej bol,
keby sme ho nepoznali.

Prenasledujú už teraz nielen ľudových voličov, lež
i ľudových vyslancov. Na sneme im jednoducho zhabú
právo rečenia, jako sa to bolo s Lepšényim stalo.

Len to je dobre, že násilné panovanie ešte uikdy
nemalo trvácej stálosti.

Zaveje len raz i k nám viedenský vetrik.?!!

Detinski pochop.

Učiteľ: Čo robíš Janko o zemegulu?
Janko: Chodím po celom svete, chcem mudrcom ostať.

Čo tí zvony zaznievajú . . .

Čo tí zvony zaznievajú
V tak žalostnom, náreku?
Ejhlta, tam pochovávali
Práve jedni panenku,
Vetor pomínuteľnosti
Zavial na ňu, už jej niet:
V puku panenskej ľúbosti
Musí opustiť ten svet.
Uschly ruže, zvädly vence,
Niet k plesaniu ničoho:
Už nebude viac jej srdce,
Tu milovať nikoho.
Jedného len milovala
Dušička tá nevinne:
Aj v tej láske sa zklamala,
Nič zemské jej nekyne.
Kvety lásky, rosu blaha
Preč odnášaš so sebou:
Najhorkejšie jedno, drahá,
Kvílí srdce za tebou.
Neplač, milý, bár som ti vždy
Verná bola jedine:
Už ma láska tvoja nikdy
Aj tak k žitiu nezdvihne.
Keď ja budem ležať v hrobe,
V stadkom lóne pokoja,
Príndi ku mne v tajnej dobe.
A keď duša tam tvoja
Vidí blahej nádeje svet
Nášej na prach zdrobený:
Presvedč sa, že na zemi niet
Verným istej odmeny.

K.

Otvoreny list.

V Mokrej, dňa 4. februára 1897.

E ethený phán Redakthorko!

Vherthe mi, phan rhedaktorkho, thoľko mhám
včuf rhoboty stymi fhašangami, zhe nhemám anhi
lhen čhasu sha nhajest. Bhál nha bhál, svadba nha
shvadbu, a jha jhako khaplanko, všade mhúsím bhyť,
lhebo bez zomňa nheni nikhde nič.

Anhi včuf bych nemohol phisaf, alhe shom
rhadsí sphať neišof, a shom vhám thento dopis nha-
písal, phonevác mha thoľko mhoja Shárka jhedovala,
zhe tho jhe už škandál, čo Khomlós sthvára.

E šlag soll mach treffn, kheď nhemá phravdu
mhoja Shárkalebn, zhe jhe toho užh moc, a čo
vhiae, kheď ešte i lhuteránom ostať chce zha then
mästni hrniec.

Nho vheru nheni photom čuda, zhe e vhaši
katholíci ndržia vieru, phonevác e vhaši khňazi e
thak mir-nix thir-nix hádžu sňou.

Bhol shom e nha vhandrovke i pho thýto dni
v Sv. Martine, a anhi nhevím jhak, shom sha e dho-
škrábal dho rhedakcie »Ludových Novin« v Turčan-
skom Sv. Martine, a čítal shom tham e nhasledu-
júci lhist:

Ružomberok, dňa 31. januára 1897.

Ctený Pán Redaktorko »Ludových Novín«
v Turč. Sv. Martine.

Vo vašich novinách všetky ružomerské ku-
pecké obchody židov boly menovite spomenuté, len
mój nie, bárs aj pán dopisovateľ Kostolán pre svoj
spolok potravné články u mňa kupuje. A tak jeden
žid, kazí dvaciatich židov. Ja síce uznávam, že som
pri minulej volbe zle robil, kresťanov som prenasledo-
val, áno Jurka Pekára som dal do žalára hodiť, ale
jak to tak ďalej pôjde k vóli Kostolána zostanem i
kresťanom. Zo zol ich lében.

Šimmerblum,
kupec.

Der šlag solln treffn, kheď e chce osthaf za e
gešäť e khresťanom!

Nho shíce e vhelmi čhudovať sha nheni threba
nhatom, však e Khomlós chce hlen zha mästný hrniec e
lhuteránom osthaf.

Phá, phá! Vháš phonižhený

Šlojmo Phinkhas,
žhidovský khaplán.

O veľa statočnejší.

Pán veľkomožný, prosím plat vopred na jeden mesiac.

A kto mha uistí, že vy nezomrete počiatočkom mesiaca?

Oh prosím, ráčte veriť, že som ja o veľa statočnejší

Kusy zrkadla.

Komlóssy je taký, jako mesiac: mení sa.

*

Vláda je taká, jako murín: darmo sa umýva.

*

Listy ľudovej strany sú také, jako zlato: kradnú ich.

*

Židia v Madarorságu su takí, jako Nemci: veľké bruchá majú a pachoria sa.

*

Gazda v zime je taký, jako jazvec: nemá roboty.

*

Kapitalisti kóšerovi sú takí, jako holub samec; nadávajú sa.

*

Otvorený list

excellentnému pánu boňhádskemu Desiderovi Percelovi,
dovču: ministrom vnútra

V Pešťbudíne.

Behom dakolkých dňov som poloval, noviny som nečítal, keď som sa navrátil, následkom napomenutia priateľov dozvedel som sa, že na zasadnutí snemovne vyslancom 26. januára, ráčil ste ma jedným pretrhnutím reči pána Lepšenyho, s vysokou vzdelanosťou posmievať, teraz sa nachádzam v tom šťastlivom položení, že môžem vám odpovedať, aby sa chybné dozvedenie vaše opravil.

No hej, na moju vlastnú prosbu, a jestli sa vám to lepšie páči, následkom telesných chýb som bol pensionovaný bez toho, žeby liberálni mučedelníci: Aleš Bokroš, Karol Pulský atď. boli mohli ma medzi sebou mať.

Chvála Bohu, za včasu som vytriezvel z manu liberálneho, zmätku a pri zachránení dla evanjeliumu reformovanej vernosti k viere, zostal som opravdivým prívržencom ľudovej strany, a môžem povedať, že medzi ľudákmi len statočných mužov som našiel.

Kebych zavčasu bol sa dozvedel o vzdorilosti šlachetnej ministra vnútra, nebol bych ho za hodného považoval toho vyznačenia, že som proti nemu vystúpil v okrese boňhádskom.

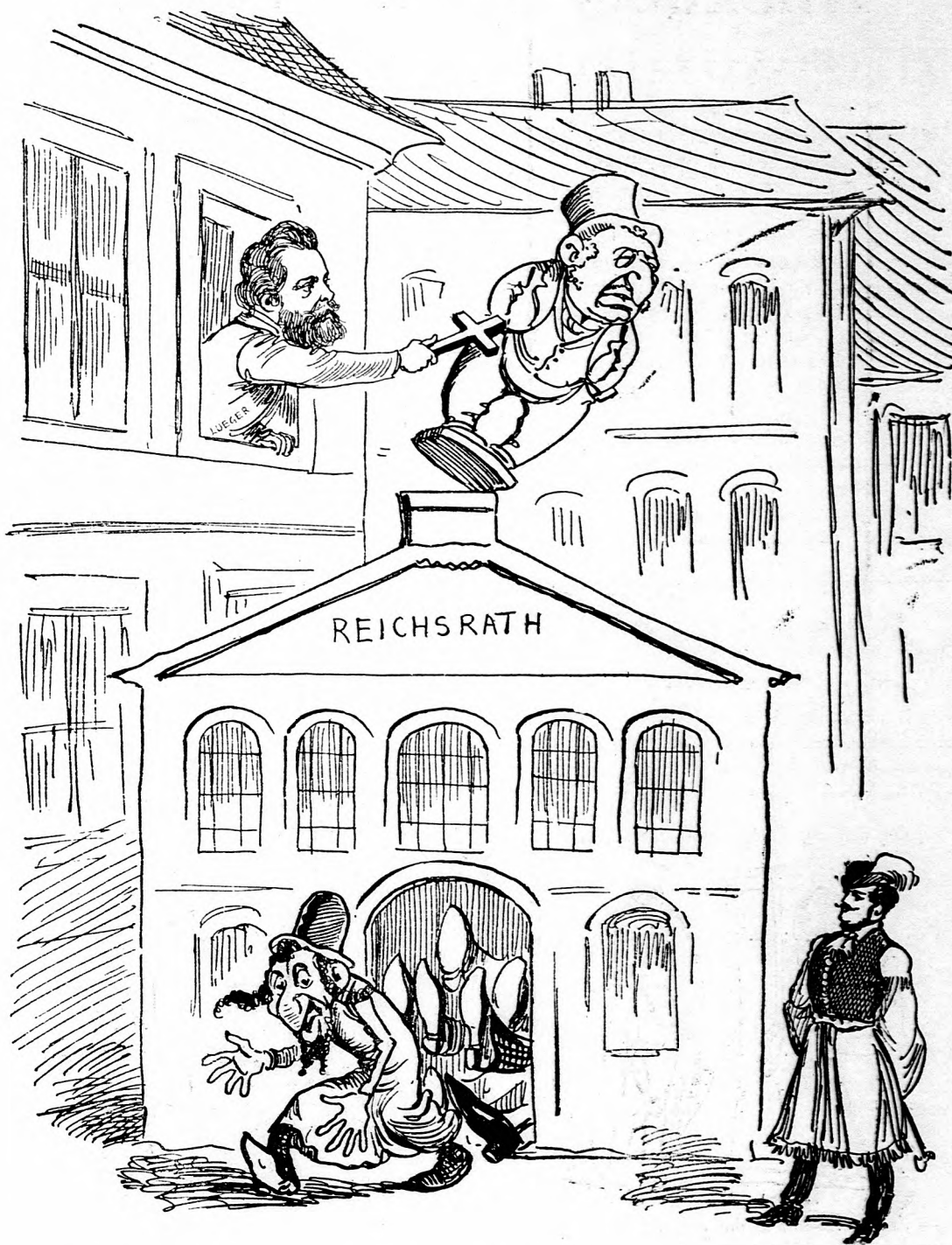
Ináč zostávam s vlasteneckou úctou.

V Tate, 4. februára 1897.

L'udevil Balogh v. r.
pensionovaný slúžny.

Pred volbami rakúskymi.
(Úpadok khóšerového liberalismu v Rakúsku).

Jožko Ludák: No švagre, vy to dobre činite, aj my zvižazime v tomto znaku.

Úctive prosíme našich ct. pp. predplatiteľov, aby boli tak láskavi, skrze poriadok poštovní, na karetku poštovej jejích cimer zreteľne vypisaly a na našu redakciu zaslaly.

Anekdoty Herkó Pátra

Z jar.roku.

Istý ruž...ský mešťan má tú obyčaj, že keď na jarmoku krpcový remeň predáva, volá hlasito:

»Ľudová strana sem sa ku mne, o šesťák lacnejšie dostanete krpce ako liberáli!«

Toto následok malo, že istý Grünfeld, ktorý tiež takový remeň predával o pár desiat zlatých menej utržil jako inokedy. On ho preto išiel žalovať ku slúžnému, že mu gšeft kazi. Služný poznajúc, že tu niet príčiny pekutovania, vyniesol ten Šalamunský výrok.

Keď ten volá sem sa ľudová strana, oni nech zas volajú: sem sa liberáli, tak sa im gšeft napravi veď nás liberálov bolo viacej.

Na to sa žid za uhom poškrabal a odvetil:

Her fon štulrichter! keď ja tak budem kričať, sem sa liberálna strana, ani toľko nepredám krpcov jako do peraz. Oni nenosia krpce, ani ja, ani žiaden žid, beamter atď.; ano sotvi päťdesiat liberálov nosia krpce, a tým

prislúbil náš pan ablegát že im z Pešti pošle krpce z veľkých pešťianskych volov.

Nedorozumenie.

Slečno — vraví lekár — váš jazyk som už videl; teraz vás prosím o ruku.

Slečna chorá: Ale tak cbytro pán doktor.

Aj to je príčina.

Janko, ty si tak veľmi vychvaľoval tu Hanku, a predsa si si vzal za ženu jej sestru Marku.

Janko: No vieš, všetko má svoj základ a príčinu: Hanka práve na vianoce ma svoje meniny.

No a potom?

No vieš zašporujem jeden dar ročite.

Figliar.

Tu máte pán furman, plat; tringeld vám nedám, ponevác som ja predsedom spolku triezlivosti.

Besednica.

Ani jeden huncútsky groš.

Za Dunajom nemal jeden poručník vojenský peňazi. On sa dal do kamerátstva s úžerníkmi. Ponevác i grófom bol, na 40—50 percentov vždy mu požičali úžerníci.

Po čase ale pán poručník neplatil ani úroky, ani istinu.

V jeden deň chýrečného a známeho úžerníka prosil.

- Ja vám nerožem dať ani groša.
- Na každý pád musím mať.
- To je už iné, vystavte zmenku na 30 tisíc zlatých.
- Vďačne a milerád.

— Lenže podpíšete meno otca.
Poručník sa pohoršil.
— Vy ste bezočivec, riekol.
— No to viem, lenže o inom je reč, znela od-
veta žida.

— No a o čom?

— No o tom, že ja s touto zmenkou zajdem k vášmu otcovi, že už prešiel termín; a váš otec ma buďto výplatí, alebo vyženie korbáčom.

Poručník podpísal meno otca.
Úžerník behom celých 3 hodín visel medzi korbáčom a peniazmi.
Konečne ho starý gróf i s peniazmi vyhodil.

Pravdomluvný Fráter.

Láska je taká, jako oheň;
chytro vyhasne.

Len jedna udalosť v živote
človeka nedá sa navrátiť a meniť;
ožitie po smrti.

Jako mocný zámok nepriateľský,
je vystavená ľudová strana guľkám:
lenže tieto odpádajú od nej.

Kde bývajú zle hlasy a zle zuby,
tam býva ostrý jazyk.

Pri súde.

Jedon krivonosí bol odsúdený od súdu
na jeden rok žalára z tej príčiny,
že dve ženy mal.

Fiskál prosí sudcov aby obžalovaného
oslobodili, pretože vraj človek už s
jednou ženou je dosť potrestaný,
nieto ešte keď dve ženy má.

Pri Prešporke stretol sa na stanici
žid s jedným fiskálom.

Tento sa ho pýta, čo mu povedal starý gróf?

— Jhaký gróf?

— No otiec poručníka.

— A čo ja viem, či poručník aj otca má.

— Nechajte, dobre som informovaný. Platil starý?

Úžerník sa zasmial pod svoj krivý nos;

— Nho phoviem vám, vy ste i tak phiškál, všetko

viete; 30 tisíc mhám vo vrecku.

— A koľko dáte tomu poručníkovi?

— Ani jhedhen huncútsky groš.

— Khubo vy ste gazember!

P. T.

S úctou uvedomujeme et. obecnstvo, že

Veľký obrázkový

Ľudový Kalendár Herkó Pátra

je k dostaniu.

Veľmi zaujímavého obsahu je, utešené rozprávky sú
v ňom, rozličné žarty, položenie ľudovej strany omaľo-
van a veršiky.

Úctive prosíme et. priateľov, aby toto dielo v tých
najširších krúhoch v záujme ľudového presvedčenia
rozsírovali.

☛ Cena 30 krajciarov. ☛

*Otených pp. čitateľov, priateľov a dobrodincov prosíme, aby
pri zasielaní predplatkov i na našu tlačiarňu nezabúdali. Ako
tak sme už tlačiareň do hromady doniesli, včul nato hľadet mu-
sime, aby sme malučký kapitál dohromady dostali, aby nám
umožneno bolo lacnejšie a na 16 stranách týdenne novinky naše
vydávať.*

Red. Herkó Pátra.

— Tho viem, lenže ho hinom je thu reč.

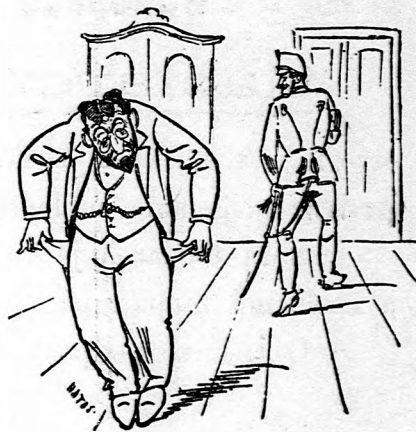
O 3 týdne cestoval Khubo v III. železničnej triede.

— Prečo nejdete i teraz v I. triede, lež v III.
triede?

— Preto cestujem v III. triede, leho nenie IV. triedy.

— No a tých 30 tisíc zl. je kde?

— Nhephýtajte sa ma. Phoručník na druhý deň
ku mne prišiel s revolverom, abych mu dal tie peniaze;

no s revolverom som si nechcel začať; dal som mu
30 tisíc zlatoviek.

— A on vám čo dal?

— Ani len jeden huncútsky groš.

Žartová obrázková hádka.

Na cintoríne plačúc chodí matka!

(Kde je? Nech sa páči najst' hu.)

„Herkó Páter“

ktorý je už aj po teraz vo veľkých rozmeroch rozšírený po Hornom Uhorsku, Česku a Ameriky, prijíma

oznamy, (inzeráty)

za veľmi ľavné ceny.

Jedna celá strana stojí len 10 zl., pol strany 5 zl., štvrt' str. 2 zl. 50 kr.

Menšie oznamy d'ľa priestoru pomerne platené tiež prijímame.

Oznamy sa prijímajú vo

Administrácie: Budapešť, VII., Csömöri-ut číslo 123.

Knižná polica.

„Naša Nádej,“ mesačník o sviatosti oltárnej; na celý rok je k dostaniu za 80 kr. vo Vacove u dp. Michala Varga.

Veľká Novina, čili: La Salleteské Prorocstvo. Toto dielo obsahlo od pápeža Leva XIII. požehnanie. — Cena 25 kr. — K dostaniu u Majitel' a dp. Michala Varga, kaplána vo Vacove Najvrelšie odporúčame.

Majitel' a zodpovedný redaktor:

Julo Markoš.

Hlavný pracovník: Rudolf Galba.

P. T.

Uvedomujeme našich pp. čitateľov, priateľov a dobrodincov, že sme si v **Budapešti VII., Csömöri-ut 123**

tlačiareň „Herkó Páter“

otvorili, a v nej krom našich vlastných robôt hoc jaké iné **tlačové práce** prijímame, najlepšie, najchytřejšie a najlacnejšie plníme.

Naša tlačiareň je s celkom novými a najmódnejšími písmenami a mašinami zaopatrená.

O láskavé podporovanie prosí:

Tlačiareň Herkó Pátra

Budapešť, VII., Csömöri-út 123.